

EN BIENNEH, ΤΡΙΤΗ, ΤΗ 31. Δεκεμβριῦ 1790.

Τῷ Φιλαναγωγῷ.

Ἰδὼ ἢ πρόπολλῶ ἐπιθυμηθεῖσα, ἢ ὑπο-
 σχεθεῖσα εἰς τὴν ἀπλὴν διαλέκτον
 ἐφημερί, ὡς ἑνα νέον φυτόν, ὅπῃ ὀλίγον
 κατ' ὀλίγον αὐξάνει εὐανθεῖ, ἢ τέ-
 λως εὐκαρπύοντα προξενεῖ μύρια καλά·
 ἢ μ' ὅλον ὅπῃ αὐτὴ ἢ ἐφημερί με ἑνα
 τέτοιον φυτόν κατὰ τὴν ἐπωφελεῖ ἔκ-
 τασιν ἢ ἔκβασιότης ἀρμοδίως δύναται,
 ἢ παρέπει νὰ παρομοιοθῇ, με ὅλον
 τῦτο διαφέρει πάλιν ἀπὸ αὐτοῦ πολὺ
 κατὰ τὴν καλλιέργειάν της, ὡσάν ὅπῃ
 ἑνα τέτοιον φυτόν φυσικῶς τυτέσι καὶ
 χωρὶς κόπον ἀνθρώπων φθάνει εἰς τὴν
 ρηθεῖσαν ἀκμὴν, ἀλλὰ πολὺ ἄλλως
 ἔχει τὸ νῦν ἐπιχείρημα τῆς ἐφημερί-
 δος, ὡσάν ὅπῃ αὐτὴ ὄχι μόνον ἐργα-
 χειρῶν ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ ἢ δαπάνην ἢ

τὴν μικρὰν ἢ μεγάλον πόνον, ἢ ἔκτασιν
 τῷ αὐτῷ νοῶς, ὄντας αὐτὴ, κατὰ τὸν
 εἰς τὴν εἰδησιν ὀρισμόν της μία συλλο-
 γὴ ἢ ἐκβολὴ διαφόρων πηγῶν.

Ἄλλ' ὅσον μὲν διὰ τὸ πρῶτον εἴμε-
 θα βέβηκοι, ὅτι θελωμεν ἐργασθεῖ ὡς
 φιλόπονοι· Διὰ δὲ τὸ δεύτερον με ὅ-
 λον ὅπῃ ἢ συνδρομὴ τῶν φιλαναγωγῶν
 τόσον μικρὰ ἦσα, ὅπῃ μόλις τὸ χαρ-
 τίον δύναται νὰ πληρωθῇ· Με ὅλον
 τῦτο ἡμεῖς δὲν ἐφοβήθημεν τὸ νὰ προ-
 χωρέσωμεν εἰς τὸ ἐπωφελεῖς ἐπιχεί-
 ρημά μας, ἐλπίζοντες ὅπῃ ὀλίγον κατ'
 ὀλίγον συγγενευόμενοι οἱ φιλαναγω-
 γῶν με τὴν παρῶσαν ἐφημερίδα νὰ ἢ-
 θελον συνδράμῃ διὰ τὴν τελειάν της
 ἀκμὴν, ὡσάν ὅπῃ οἱ συντρέχοντες δι-
 δοντες τιμὴν τὴν διωρισμένην εἰς τὸ καισ-
 σαροβασιλικὸν Ὀμπερσχοφ Πασαμτ

Βιέννη. Παρασκευῇ τῇ 12. Μαρτίῳ 1792.

BIENNA.

Τῇ 7. τῷ τεύχοντος ἐπέγραψαν οἱ τοποτηρηταὶ τῶν πολιτικῶν ταιγμάτων τῆς κάτω Ἀβερίας παρηγορῶντες τῆς Βασιλικῆς τοῦ Μεγαλειότητος διὰ τὸν ἀφοθρήνητον θάνατον τῷ ὑψηλοτάτῃ Πατρὸς, ἃ ἐυχόμενοι μίαν ἀσάλευτον ἐπιτυχίαν εἰς τὸν ἀκαβασμὸν τῷ ὑψηλῷ Θείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπέγραψαν ἃ ὅλοι οἱ Μισίγγροι ἃ Ἐλτζήδες εἰς παρηγορίαν τῶν Βασιλικῶν τοῦ Μεγαλειότητος.

Ἡ Βασιλικῆ τοῦ Μεγαλειότητος Φραγκίσκος τῷ Α΄ ἔδωκε προσαγωγὰς εἰς τὰ στρατεύματα, διὰ τὴν μὴ κάμει καίεσα πύημα κατὰ τῆς Φραντζίας, ἐπιπέδῃ ἃ ἡ Μεγαλειότης διὰ θέλει τὴν ἀσπαυθῆ εἰς τὰς τῶν Φραντζίζων ἐποθέσεις, τὰς ὁσίας ἔπεισε τὴν κατακραυγὴν ὡς ὑπερσπιγῆς τῷ Ἱμπεριῷ ἢ καίσαρική τοῦ Μεγαλειότητος μακαρίας μνήμης ὑψηλοτάτου Πατρὸς τοῦ.

Δρ. βλ.

Ἡ Βα.

Ἡ Βασιλικῆ τοῦ Μεγαλειότητος ὑπόδειξις τὰ ἐπιγραφῆ τὰ καλόμενα βασιλικὰ γράμματα (lettres Regales) πρὸς τὰς ἐπιγετίτας ἢ Ἀρχοντας τῆς Οὐκρατίας, διὰ τῶν ὁποίων τὰς παλαιὰς ἢ Μεγαλειότητος εἰς τὴν μέλλουσαν Δίαιταν τῆς Οὐκρατίας, εἰς τὸν αὐτὸν Δίαιταν ἢ εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον εἶναι ἢ οἱ Ἀρχιερεῖς οὗτοι τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ἢ Μητροπολίτῃ τῆς ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Στεφάνου Στρατημῆρος καλοῦμαι, ὅπως ἢ αὐτοὶ ὡς αὐτόχθονοι ἢ θέλων λάβῃ τόποι ἢ ψέφοι εἰς τὴν Δίαιταν.

Γραφαὶ ἀπὸ τοῦ Γιάσι γράφουσιν, ὅτι εἰς τὰς 25. τῷ ἀπερασμῆνον μῆκος ἐγγύκει ἡ ὑψηλοτάτος Ἡγεμῶν ἢ Αὐθέντης Μολδαβίας ἀρχὸν Μικρῆς ἢ ἐπέγραψαν τὴν διατερίψῃ εἰς τὸ Ρόμιο, ὡς ὅπου ἔθελον ἀναχωρήσῃ οἱ Ρῶσοι ἀπὸ τῆς Μολδαβίας, ἢ ὑπεροὶ τὴν ἔμβῃ ἢ Τψηλότητος μὴ ἔλην τὴν συνήθη ἢ κρείσσονα κατέταξι.

ΤΟΤΡΚΙΑ.

Διὰ τῆς ἐθῆσι, ὅπου εἰς τὰς 6. Γαβουρίαν ἤφειρεν ἕνας ταχυδρόμος εἰς Κωνσταντινούπολιν, περὶ τῆς τελειωθείσης εἰρήνης ἀγαπητῶν Ρωσσίας ἢ τῆς Τψηλῆς Πύρας ἔλαβεν τὸ ὑψηλὸν Δεβαῖν, ἢ ὅλος ὁ Λαὸς μίαν μεγάλαν χαρῶν, ὁ Ρεῖζ Ἐπίτης, ἑυθὺς ὅπου ἔλαβεν αὐτὴν τῆς ἐθῆσι, γίλιωντας ἐκάλισεν τὰς δευρομάτους τῶν Πείσιων τῆς Ἐγγλητίας, Περσσίας ἢ Καλαίδας ἢ τὰς ἐθαίρωσι τὸ καλὸν ἢ κοθῆτον τίλος τῆς εἰρήνης ἢ χαρῶν, ὅπου ἡ ὑψηλὴ Πύρα ἀπέλαυσεν τὴν τὸ χάρισμα τῶν παλαιῶν ἐθῆ.

ἔδωκεν ἀπὸ μέρος τῆς Ρωσσίας, διὸ εἶναι μικρά. ἰκκιδῶν ἔστι λαχυδέμος, ὅπου ἤφιξε αὐτῶν τῆν χρονοκίαι εἰδήσει, ἔλαβεν 5. χιλ. τρεῖς καὶ ἑκαυτῶν ὡς δῶρα, ὡς δὲ χρονικία ἔστι καυτῶν ὡς δῶρα, ὡς δὲ χρονικία ἔστι λαφύει 4. χιλ. γρόσια. τὰ διὰ τῆς Μισισσίου ἢ Ἐπιτροπῆς διορισμῶν δῶρα, ἦτον πολυτάλη ἢ μίαν ἰθαίσι τιμῆς ἢ ἀριμότητος.

Λ Ε Χ Ι Α.

Οἱ διὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διορισθεὶς κατ' ἔξοχὴν Ἑλλήτης Ἀρχιερατοῦ Σαυσίλοβ ἔλαβεν κατὰ τῆς κραταιότητος ἢ μεγαλοδωρον Βασιλείου τῆς καθαλαρίας τῶ ἀγία Ἀνδρέα. — ἀπὸ τῆς Πετρούπολεως ἀφῆκε, ὅτι ὁ Ἀρτιαδ-μηδὸς ὁ Μάρδουφ ἐπέλεξε τὰ τῆς Βασιλείου τῆς Μεγαλειότητος ὡς κρυφῶν τῆς Νεοκρίας τῶ γόλου τῆς μακροῦς Θαλασσῆς, ἢ μετὰ ὀλίγης ἡμέρας ἔχει τὰ μισθῶν δι' ἑκάτ. ὁ Ναυαρχὸς Οὐσταίνοβ, ὅπου ἐκυβερνεῖται ἕως ταῦτα τῶ γόλου ἐκτελεῖται διὰ τῆς Πετρούπολεως. ἢ Ρωσία κερδίζει ἀπὸ τῆν πραγματίας τῆς Κίνας ὑπερ τὰ 4. μιλιάρια, ἢ τὰς πραγματίας τῆς Κίνας τὰς πληρωμῶν ὡς ἐπὶ τῶ πλείους ἀπὸς μὴ ἄσκη, καὶ μὴ ἡνῆματα τῶ τότε τῆς.

Λόγος ἀδεται, ὅτι ὁ υἱὸς τῶ Ἑλλήτῃ τῆς Ἀρχίας εἰς τῆν Τετάρτην ἡγεμῶν Τζουρτοβιν, ἀπὸ τῆς ἢ Πρωτεύσεια τῶ Σαξωνίας ἤθελε γίνεσθαι Διάδοχος τῆς Ἀρχίας, ἔχει τὰ τῆς γερμανῶν.

Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Α.

Οἱ τῆς Ρωσσίας Μινίστερς κόμης Ρωμανόβ ἔλαβον ἀπὸ τῶ Κομμιτατῆ διὰ τῶ Φραγκίας

αφῆκε. ἢ εἶναι τὰ μισθῶν ἢ ὁ Ἑλλήτης τῆς Σερβίας ὀφλιγόμενα. ἢ φωνή τῶν Φραγκίας ἀπὸ τῆν Πρωτεύσεια διὸ ἔλαβον ἀπὸ τῆς φαίνεται ὅτι ὅλη ἢ Φραγκία ἀποσπῆ εἰς τὰ μέρη τῆς Γερμανίας, ἀπειθῆ ἢ οἱ φωνῶν διὸ εἶναι πλέον ἑυγενεῖς, ἀλλὰ πολίται ἢ γινώσκουσι. — ἢ εἰδήσεις περὶ τῶ θανάτῳ τῶ Καίσαρος ἐπεξήγησεν εἰς ὅλην τῆν Γερμανίαν ἢ τῆς ἡγεμῶν τῆς μεγάλῃν ἐκκλησίαν ἢ λύπην.

Σ Φ Ε Κ Ι Α.

Εἰς τὰς 13. τῶ ἀπερασμῶν Φρουραῖα ἦτον ὅλοι οἱ τοποτηρηταὶ εἰς τῆν Γέφυραν εἰς τὸ βεβουτημένον συταγμένον, εἰς τὸ ὅπου παρρησιαζομένη τῶ Βασιλείου ἢ ἀποχαιρετώτατος ἔλαβον τέλος τῆς ἀρχαιετίας. — Δὲ μισθῶν βεβουτημένον, ὅπου ἐυγενεῖς ἢ ἰσοῦσι τῆν ἀληθῆ κατὰ τῆν τῶν Θεσσωρῶν, ἐκτελεσθῆ ὁ Βασιλεὺς τὰ προεβή, ὅπου εἰς τὸ ἔξῃς τὰ μὴ τολμήσει τὰ γράφει τίποτε, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἐκθέσεις τῆς ἀρχαιετίας ἢ τῶν Θεσσωρῶν, περὶ τῶν ἰσθῶν συμβαλεῖσθαι οἱ τοποτηρηταὶ τῶ Λαῶν. τὸ κέρλημα, ὅτι ἀπίστος ἢ ὁ Διάδοχος ἤθελε ἰσχυρῶν κερτῆρα ἀπὸ τῆν ἰσχυρῶν Διαιταν, τὰ τῶ δίδεται ἢ συνήθη πρὸς τὰς χρεῖς τὰ ἔχον τὰ συταγμένον κέρμα ἐπὶ ταῦτα, τὸ ἰδίχθῃσθαι ἢ ἰσχυρῶν. αἱ ὁμολογίαι, ὅπου ἰδίχθῃσθαι εἰς τὸν καιρὸν τῶ κέρμα διὰ λαφύει, θύλον πληρωθῆ εἰς δῖνα χροῦς μὴ 2. τὰ ἰσθῶν, ἢ καθεὶ χρόνον τὰ πληρωθῆται τὸ ἑκα δῖνατος. — οἱ ταχυδρόμοι, ὅπου ἔλαβον ἀπὸ τῶν Περσῶν.

Πείραγμα τῆς Φραντζας, ἵερίσονται ἀνάμι εἰς τὴν Γίβλη.

Ι Σ Π Α Ν Ι Α.

Ἐκτὸς τῆς μίση τῷ φουερμαεῖ ἦλθεν ἴσως ταχυδρόμος ἀπὸ τῆς Πείραγας τῆς Φραντζας εἰς τὸν κῆρ Βογνόν, ὃ ὅποιος ἐπέγειν εὐθύς εἰς τὸν κρῶτον Μινίτρον τῆς Γοσκασίης Φλέρειδα Μαλίμα παραδίδοντας τὰ γράμματα τῶν Πείραγικῶν, ἃ λαβοῖν τῆς ἀπόκρισι τῆς Ἰερίλει πρὸς Αὐτῶν μ' ὅλα τῦτα τὰ θαυόμενα ἐλπίζον, εὐ μὴ ἀνακατωθῆ ἢ Γοσκασία εἰς τας ὑποθέσεις τῆς Φραντζας, τὸ ἀναγνῶσαι εἰς τὸ εὐ φυλαξοῖ τῆς συγγενῆ Συμμαχίας, ἃ εὐ κρατήσῃ τὸ ἰσὸρ-ῆσον τῆς ναυτικῆς Δυσέμεως τῶν Ἐγγλίζων, ἃ τὸ οἰκονομικὸν σῆγμα, εἶναι αἷτια κειδῶν εἰς τὸ ἄνω βῆθις συμπίρασμα.

Γ Α Λ Λ Γ Α.

Ἡ Γαλλία, ὅκῃ ἐγράθη ὡς ἐπὶ τὸ πλεον ἢ ἰσορροπία κολλῶν τεχνῶν ἃ ναυτορρομῶν βῆται εὐ εἶναι ἃ γίγη εἰς τὸ ἔξῃς ἃ ἢ γῆθρα τῶν Ἀμαζόνων. αἱ γυναικες τῷ Παρισίῳ πῆξσαι τὸν ἰσῆτόν τας καταφρονημίον, τὸ εὐ μὴ γρατηγεύσαι ἃ αὐται, καθῶς ἃ οἱ ἄνδρες, ἢ πῆς ἃ θῆλαι, ὅκῃ ὄχι μῆσον εὐ φερῶν ὅλα τὰ ἄεματα τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ εὐ φημεύζοντας ἢ ἐκτὸς ἃ εἰς τῆς γρατιωτικῆς τήχην εἰς τὸν τῶ-ῆσον, τὸν καλόμενον τῷ Ἀριως (Θεῶ τῶν ποι-ῆμας) ἔθην ἐυλίγῃσαι ἀπὸ τὸ μῆσον τας μ-ῆμας, τῶς Ἰερίλαι εἰς τῆς Ὀμήγορῳ ζητῶσαι ἔθην πῆς τῶν καθομίον. ἢ ἡρῆικῆ φουορρο-ῆμα εἰς τῶν τῶν εἰς Ἀμαζόνων ἴκαται κολλῶν τῶν

τῶν λαυτορρομῶν τῆς Ὀμήγορῶς εὐ ὑφῆσαι τὰ ἄεματῶν, θῆλαι εὐ περιεργαθῶν τῶν ἡρῆ-ῆμας φουορ ἰτάτω τῶν εἰς γρατιωτῶν. τὸ ζῆ-ῆματῶν ἐδῶθῃ εἰς τῶς ἐπὶ τὰ τοῖα τῶν διορι-ῆμας, τῶς δὲ ὑμῶς τῶς ἰτίμας κρατιωτας τῶς εἰς ὅλο τὸ διάστημα τῆς Βυλῆς. ὄλημα, κατ' ὄλημα ἡμπερῶσαι εὐ λαβῶν τῶς τῆμας τῶν ναυτορρομῶν εἰς τῶς Ὀμήγορῳ, τῶς δὲ τομῶ-ῆμας εὐ τῶς γῆλαι εἰς τὸ μαρῆστον, ἢ κατὰ τῶς ἰόμας τῆς ὁμοότητος, μὴ τὸ εὐ ἐδῶθῃ-ῆμα αὐται τὰ ἄεματα, εὐ κάμας ἢ τῶς ἄνδρες συγγουοῖς τῆς Ρῶμας τῶν διὰ εὐ εἶναι κατὰ τῶς ἰόμας ἰσῆται μοι.

Εἰς τῶς 24. φουερμαεῖ ἴγῃμας πῆλα σῆ-ῆμα ἢ σκαυδάλα, ἀπὸ τὸν ἀτῆκτον ἢ ἀκῆθῃ Λαόν τῆς Φραντζας. διάφοροι ἰτάτω τῶν λα-ῆμας ἰσῆμας ἰσῆμας σερῆμαζοῖτες ἡμπερῶσαι τῶν βασι-ῆμας παραθῆμας, μὴ τὰ εἰσῆμας εἰσῆμας τῶν ἄε-ῆμας, τῶς λόγῃμας, ἀλλὰ εὐ κάμας εὐ φῆξῃ πῆλα ἢ κερδία τῶν Δυσυχῶν. τῆ 23. ἰσῆμας τῆς αἷτια τῶ Κ. εἰς μῆμας λόγῃμας ὑφῆμας. ἢ ἀνασῆμας ἢ ἀυθῆμας τῶν τῶν μοιῆμας ὑπερῆμας τὰ ἴμα τῆς φρονησίμας. οἱ τῶ προῆμας τῶ ἡγῆμας Ἀ-ῆμας ἰσῆμας πῆρι εἰς ἡμῆμας εἰς τῆς Ὀ-ῆμας ἡμῆμας, ἴκαται εὐ βῆμα ὃ προῆμας τῶν εἰς τῶς κερδίας ἴκαται λόγῃμας ἡμῆμας ἀπὸ ἀυθῆμας ἢ ἴκαται, τῶν ὅποιος ὅμας ἢ Ὀμήγορῳ ἰσῆμας ζῆμας τῶν λόγῃμας ἡμῆμας τῶν ἐδῆμας εἰς τῶν τῶν

Κῆποιος πῆλα σκαυτοφύλαξ, ὅγῃς ἴσῆμας ἢ μῆμας εἰς τὸ Κόμαλῶντ, ἢ ἦλθεν εἰς τῶς 27. ἢ ἡμῆμας εἰς τῶν δοκαρῆμας τὸ καλόμενον Δῆ-ῆμα

με, εξημερευθή εις ένα φθλοτο τὰ ἀνάστα.
 „ ἰσχυρῶς, μισοῦ ἀρχήτερα ἀπὸ τῆ ἡλικία,
 διὰ τὸ δευτέρον ἐπὶ μίλει καὶ δόξου διὰ τὰ
 πασκάριμα, τὸ ὅπου ὁμοῦ δὲν κέρου εἰς τὸ
 ἰσχυρῶς ὁ Βασιλεὺς.

Τὲ περισσότεροι ἔως εἰς τὰς 4 Μιλίου
 θίλομεν εἶδαι εἰς τὸ Παρίσιον. κατὰ τὰς ἀρ-
 χὰς τῆ Ἀριθμῶ θίλοι σχηματίζου εἰς τὰ σύ-
 νου 4 σήματα στρατιωτῶν. ἕνα τῆς Γουανίας
 2. τῆς Γερμανίας 3. εἰς τὸ μέρος τῆς Ἑλ-
 λητίας (*). σφραγισθὼ ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀίμαται-
 ζῆ τῶρα 4 τὰ τέλη Ἀριθμῶ δὲν θίλει ἐν-
 ρηθὲν κλίον εἰς τὸ Παρίσι, ἀλλὰ θίλει μᾶς
 ἀκαταρτὲ εἰς ἕνα τῶν εἰς τὰ σύνορα κέρου.
 4 ἀρχομῶςμας εἶδαι θίλει μεταρτὲ τὸ κα-
 λῶν βασιλεῖ (Παλάτιον) εἰς ὅλην τὴν λαμ-
 κρήντα παθῶς ἤτοι εἰς τὸν καιρὸν Λαδοβίκου
 τῆ 11. 4 12. χιλ. τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἡλικίας, 4 μὲ
 καὶ ἕως ἀρχομῶν ὅλων μῶς, θίλει τὸν περὶ γυ-
 ρῶν ἀπὸ τῆς καταδρομῆς τῶν λαομάχων. κατὰ
 τὸ καὶ φθάσωμεν εἰς μικρὸν διάστημα, θίλει ἐ-
 κτὴ τὰ τακτικά στρατεύματα μαζίμας, 4 ὁ
 Βασιλεὺς θίλει ὑποσχέθαι τὰς σωματοφύλακας τῶν
 ὅτι

(*) Ρωσσία σφραγισθὼ με τῆς Ἰταλίας, Γερ-
 μανίας 4 Γαλίας, ἡ θίσεως εἶναι ἡ ὑψη-
 λότης τῆς Εὐρώπης. αὐτὴ περιέχει ἄλλας
 13. μικροτέρους Ρωσσίας ἢ τοσαύτας αἰ-
 ἰσχυρῶς ἔχει καὶ μία χωρὴν διὰ τῆς. ἡ
 ἀφελῶς τῶν εἶναι μία ἰσοσφραγισθὼ ἀφελῶς.

ὅτι ὅσοι στρατεύου εἰς τὸ μέρος τῶν, ἔχει καὶ
 εὐς ἀταμίωτη πλοσσοπαρῶς. εἰ Ἀρχηγοὶ, τὰ
 τακτικά στρατεύματα, 4 εἰ πολιταὶ ἰσχυρῶς τῆς
 πόλεως εἰς τῆς ὅπου ἔχει τὰ ὑπάφη ὁ Βα-
 σιλεὺς, τῶ εἶναι ὅλοι ὑποτιταγμένοι. μῶς τῶ-
 σο φραγισθὼ, ἀλλὰ τὰ μὲν βίωσι τὸν Βασιλεῖ
 καὶ κέρου τὸν μάτιον τὸν πόλεμον εἰς τὸν Κα-
 σκῶν, ἰσχυρῶς 4 τότε ἡθελος μεματοσθὼ ὅλων
 τὰ ἰσχυρῶςμας. ἀφελῶς ὁ Βασιλεὺς ὑποσχέθαι
 τὸ καὶ μῶς κέρου εἰς τῶν, ὅπου ὑποσχέθαι
 ἤτοι Βασιλισσῶ 4 οἱ Μῆνις τῶν διὰ τὰ δει-
 ξῶν κατ' ἑνὸς ταχίως πόλεμον μετὰ τῆς φρα-
 γήτης. δύο τῶν Ἀρχιστρατήγων θίλοι ζητήσι
 ἀρχήτερα τῶν ἀφελῶς τῶν, κατὰ τὰ ἀποφασίω
 τὸν πόλεμον, χωρὶς τὸν λόγον τῶ Βασιλέως.
 ἔχουμεν κέρου τῶν καὶ τῶν τοποτηρητῶν εἰς
 τῆς Ὀμήρου ἀπὸ τὸ μέρος μῶς, οἱ ὅπου θί-
 λου καὶ καὶ καὶ 4 μετὰ τῆς ἀφελῶς τῶν
 τῶν. 4 τὸ εἶναι ὅλοι ἰσχυρῶς, ὅπου ἰσχυρῶς
 ὅτι.

Εἰς τῆς Μαρσέλλων, ἔχουμεν εἰ Λαὶς τῆ
 σφραγισθὼ τῶν Ἰσχυρῶν εἰς κατὰ ὑπόληψιν, 4
 ἀφελῶς τῶν ὅλα τὰ κατὰ μόνον εἰς τῆς ἰσχυ-
 ρῶς αὐτῶν, ἀφελῶς τῶς ἰσχυρῶς ἀπ' ἑνὸς, 4
 ἀφελῶς τῶς θίσεως ἰσχυρῶς τὰ ἀφελῶς μῶς
 σα, ἀφελῶς μόνον τὸ ἰσχυρῶς, ὅτι ἡ κα-
 τὰ ἰσχυρῶς εἶναι διὰ σφραγισθὼ.

Τρεχόμεναι τιμαὶ τῶν Καμβίων.

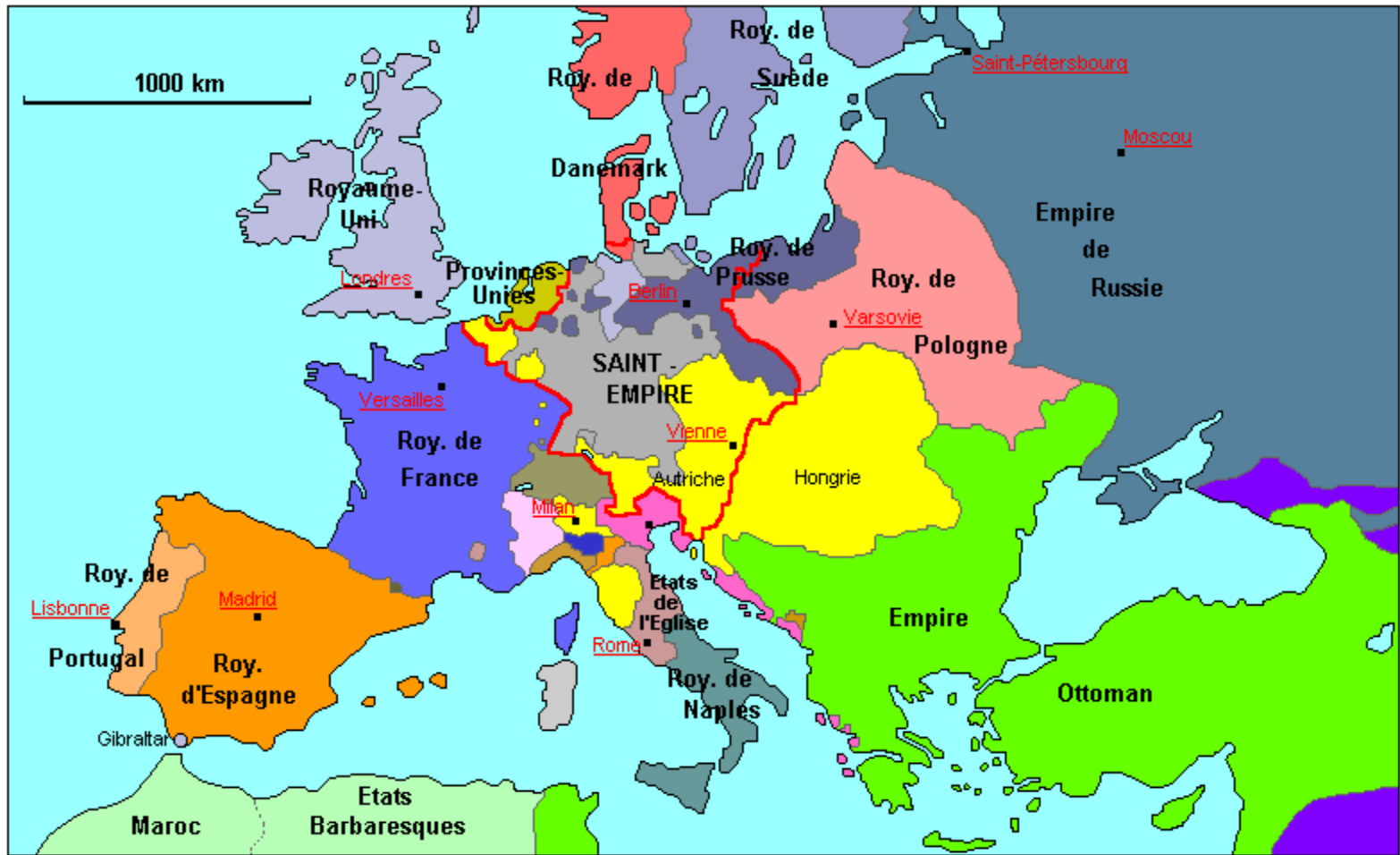
τῆς 2^{ης} Δεκεμβρίου 1797.
 ἢ Β Ι Ε Ν Ν Α.

δίδει.		λαμβάνει	
πόλ.	μετρ.		
152 Τλ	Τλ	100 Τάληρα Βάγκο	εἰς τὸ Ἀμβούργον.
122½		100 Δουκατ. οἱ Βάγκο	εἰς τὴν Βενετίαν.
109 Ικ		1 Λίβραν στέργλιγγ	εἰς τὴν Λόρδον.
	102	100 Φλορίνια κορρίντι	εἰς τὸ Ἀουσβούργον.
	99½	100 Φλορίνια κορρίντι	εἰς τὴν Πράγαν.
	—	— Σόλδι κορρίντι	εἰς τὰ Μεδιόλαρα.
62½	—	— Σόλδι κορρίντι	εἰς τὴν Γένουαν.
	57½	— Σόλδι κορρίντι	εἰς τὴν Λιβόρνον.
	69½	2κ 100 γροσια	εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Αδαμάντιος Κοραΐς
(1748 – 1833)

L'EUROPE EN 1789

- Possessions anglaises
- Possessions des Habsbourg
- Possessions des Hohenzollern
- Limite du Saint-Empire

© Fitzwilliam Museum, University of Cambridge.

François Boucher - "Lady Fastening Her Garter, also known as La Toilette", 1742 - Oil on canvas - 52.5 x 66.5 cm. Museo Thyssen-Bornemisza, Madrid, Spain. On view at the Getty Center in the "Paris: Life & Luxury" exhibition until August 7.

DÉCLARATION DES DROITS DE L'HOMME ET DU CITOYEN

Décreté par l'Assemblée Nationale dans les séances des 20, 21, 23, 24 et 26 août 1789. Approuvé par le Roi le 26 août 1789.

PRÉAMBULE

LES représentants du peuple Français constitués en assemblée nationale, considérant que l'ignorance, l'oubli ou le mépris des droits de l'homme sont les seules causes des maux publics et de la corruption des gouvernements ont résolu de poser dans une déclaration solennelle les droits naturels, inaliénables et sacrés de l'homme; afin que cette déclaration, constamment présente à tous les membres du corps social, leur rappelle sans cesse leurs droits et leurs devoirs; ainsi que les actes du pouvoir législatif et ceux du pouvoir exécutif, pouvant être à chaque instant comparés avec le but de tout gouvernement politique, en soient plus respectés; afin que les réclamations des citoyens, fondées désormais sur des principes simples et incontestables, tournent toujours au maintien de la constitution et du bonheur de tous.

EN conséquence, l'Assemblée nationale reconnaît et déclare, en présence et sous les auspices de l'Éternel, les droits suivants de l'homme et du citoyen.

ARTICLE PREMIER.

LES hommes naissent et demeurent libres et égaux en droits; les distinctions sociales ne peuvent être fondées que sur l'utilité commune.

II.

Le but de toute association politique est la conservation des droits naturels et imprescriptibles de l'homme; ces droits sont la liberté, la propriété, la sûreté, et la résistance à l'oppression.

III.

Le principe de toute souveraineté réside essentiellement dans la nation; nul corps, nul individu ne peut exercer d'autorité qui n'en émane expressément.

IV.

La liberté consiste à pouvoir faire tout ce qui ne nuit pas à autrui; l'exercice des droits naturels de chaque homme n'a de bornes que celles qui assurent aux autres membres de la société la jouissance de ces mêmes droits; ces bornes ne peuvent être déterminées que par la loi.

V.

La loi n'a le droit de défendre que les actions nuisibles à la société; tout ce qui n'est pas défendu par la loi ne peut être empêché, et nul ne peut être contraint à faire ce qu'elle n'a point fait.

VI.

La loi est l'expression de la volonté générale; tous les citoyens ont droit de concourir personnellement, ou par leurs représentants, à sa formation; elle doit être la même pour tous, soit qu'elle protège, soit qu'elle punisse; tous les citoyens étant égaux à ses yeux, sont également admissibles à toutes dignités, places et emplois publics, selon leur capacité, et sans autres distinctions que celles de leurs vertus et de leurs talents.

VII.

Nul homme ne peut être accusé, arrêté ni détenu que dans les cas déterminés par la loi, et selon les formes qu'elle a prescrites; ceux qui sollicitent, expédient, exécutent ou font exécuter des ordres arbitraires, doivent être punis; mais tout citoyen appelé ou saisi en vertu de la loi, doit obéir à l'instant; il se rend coupable par la résistance.

VIII.

La loi ne doit établir que des peines strictement et évidemment nécessaires, et nul ne peut être puni qu'en vertu d'une loi établie et promulguée antérieurement au délit, et légalement appliquée.

IX.

TOUT homme étant présumé innocent jusqu'à ce qu'il ait été déclaré coupable, s'il est jugé indispensable de l'arrêter, toute rigueur qui ne serait pas nécessaire pour s'assurer de sa personne doit être sévèrement réprimée par la loi.

NUL ne doit être inquiété pour ses opinions, mêmes religieuses, pourvu que leur manifestation ne trouble pas l'ordre public établi par la loi.

XI.

La libre communication des pensées et des opinions est un des droits les plus précieux de l'homme; tout citoyen peut donc parler, écrire, imprimer librement, sans à l'exception de l'abus de cette liberté dans les cas déterminés par la loi.

XII.

La garantie des droits de l'homme et du citoyen nécessite une force publique; cette force est donc instituée pour l'avantage de tous, et non pour l'utilité particulière de ceux à qui elle est confiée.

XIII.

Pour l'entretien de la force publique, et pour les dépenses d'administration, une contribution commune est indispensable; elle doit être également répartie entre les citoyens en raison de leurs facultés.

XIV.

Les citoyens ont le droit de constater par eux-mêmes ou par leurs représentants, la nécessité de la contribution publique, de la consentir librement, d'en suivre l'emploi, et d'en déterminer la quotité, la base, le recouvrement et la durée.

XV.

La société a le droit de demander compte à tout agent public de son administration.

XVI.

TOUTE société, dans laquelle la garantie des droits n'est pas assurée, ni la séparation des pouvoirs déterminée, n'a point de constitution.

XVII.

LES propriétés étant un droit inviolable et sacré, nul ne peut en être privé, si ce n'est lorsque la nécessité publique, légalement constatée, l'exige évidemment, et sous la condition d'une juste et préalable indemnité.

AUX REPRESENTANTS DU PEUPLE FRANCOIS

ΙΔ. ΛΙΝΑΡ.
[Χορογράφος (Αδ.)]

679

ΑΔΕΛΦΙΚΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΕΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΝ

ΓΡΑΙΚΟΥΣ,

Εἰς ἀντίρρησην κατὰ τῆς ψευδονύμου
ἐν ὀνόματι τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου
Ἱεροσολύμων ἐκδοθείσης ἐν Κωνσταντι
πόλει

ΠΑΤΡΙΚῆΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.

ΕΝ ΡΩΜῃ

Ἐν ἔτει Α. τῆς Ἐλευθερίας

Σηκωθείτε παιδιά της Πατρίδας
Η μέρα της δόξας έφθασε
Ενάντια της τυραννίας μας
Το ματωμένο λάβαρο υψώθηκε
Ακούστε τον ήχο στα λιβάδια
Το ουρλιαχτό αυτών των φοβερών
στρατιωτών
Έρχονται ανάμεσά μας
Να κόψουν τους λαιμούς των γιων και των
συζύγων σας.
Στα όπλα πολίτες
Σχηματίστε τα τάγματά σας
Προελάστε, προελάστε
Αφήστε το μολυσμένο αίμα
Να ποτίσει τα αυλάκια στα χωράφια μας
Ιερή αγάπη για την Πατρίδα
Οδήγησε και στήριξε τα εκδικητικά μας όπλα.
Ελευθερία, λατρευτή Ελευθερία
Μπες στον αγώνα με τους υπερασπιστές σου
Κάτω από τις σημαίες μας, άσε τη νίκη
να σπεύσει σε σένα, ρωμαλέα δύναμη
Έτσι ώστε στο θάνατο οι εχθροί σου
Να δουν το θρίαμβό σου και τη δόξα μας.
Στα όπλα πολίτες
Σχηματίστε τα τάγματά σας
Προελάστε, προελάστε